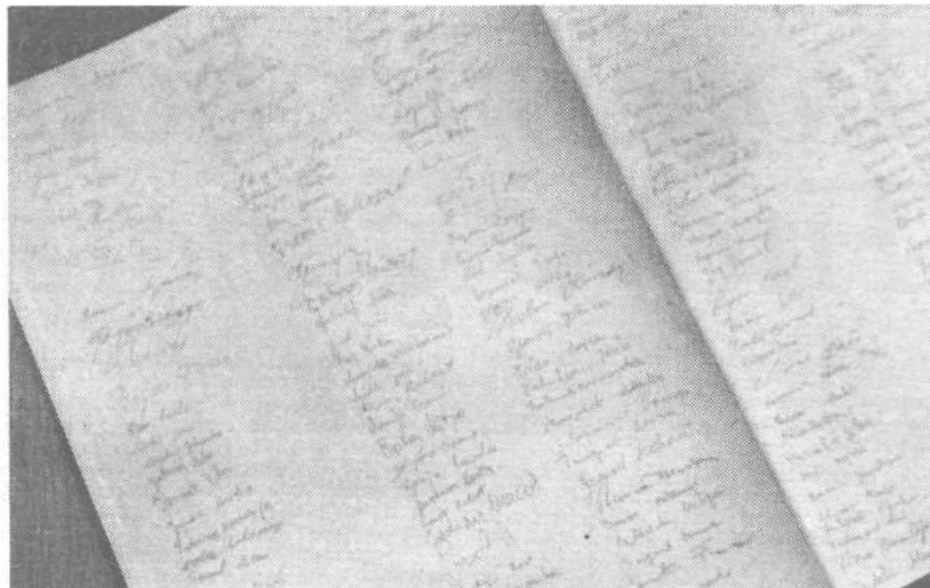

Bil si večji od smrti in večji od življenja

(izmed podpisov v žalni knjigi)

Nepreštete ostajajo strani v žalni knjigi, v kateri so zapisana imena, misli, hotenja, hvaležnost, ljubezen...

Mi bomo nadaljevali njegovo pot...

Uredništvo »Naše komune« je med številnimi izrednimi publikacijami šol, KS in OZD prejelo posebno izdajo šolskega lista osnovne šole Bičevje z naslovom »Pionirji in mladinci osnovne šole Bičevje o Titu«. V njej pionirji in mladinci z ljubeznijo, toplino in spoštovanjem izražajo svoje misli in čustva ob smrti velikega človeka in največjega ljubitelja vseh otrok in mladine, človeka, ki je bil, je in bo za vedno ostal med nami. Tople, polne ljubezni in spoštovanja so te njihove zapisane besede. Iz njih vejejo otroške bolečine ob krutem spoznanju, da našega ljubega Tita ni več in hkrati tudi ponos, da smo živeli z njim in On z nami.

Naj navedemo samo nekaj teh misli, saj vseh ne moremo kolikor jih vsebuje dokaj zajetno glasilo.

BOJKA piše: »Izgubili smo najdražjega človeka in čeprav je umrl, njegove misli in delo bo ostalo. Ostali bomo mi, ki bomo nadaljevali njegovo pot...«

PRIMOŽ: »Tito, zelo te imam rad. Tito, veš, kako sem bil žalosten, ko sem zvedel, da si umrl...«

ROK: »Tito, vse ulice in ceste so prazne in spokojne, umrl si nam. Vse je tiho. Zapustil si nas, najdražji oče. Ti si še vedno živ...«

MATEJA: »Bil si heroj do zadnjega dne...«

JANEZ: »Vem, kaj pomeni smrt takega revolucionarja, komunista, največjega državnika. Zato se nisem sra-

moval solza...«

DARINKA: »Tito mi pomeni vse. Imam ga rada kot svojo mamo. Nikoli ga ne bom pozabila. Za vedno bo ostal v mojem srcu...«

ZARKO: »V globini srca čutim, kako me boli...«

TAMARA: »Tovariš Tito se je bojeval, da bi vsi živeli v miru in svobodno...«

ALENKA: »Šli bomo po tvoji poti, po poti neuvrščenosti, kjer narodi sami odločajo o svojih pravicah...«

DARIN: »Tito ne more umreti. Njegov duh je ostal med nami. Tito smo mi vsi – vsa Jugoslavija...«

ARIJANA: »Tega, kar je Tito ustvaril, ne damo...«

TJAŠA: »Zaupal je v nas mlade. Na nas je zdaj, da se izkažemo...«

BOŠTJAN: »Tita ne bo pogrešala samo Jugoslavija, pogrešal ga bo ves svet. Na Tita sem bil ponosen, sem in bom...«

LIDIJA: »Ne, Titovo srce ni nehalo biti. Bil je kot drevo, ki je kljubovalo vsemu, sedaj pa se je zrušilo, a korenine bodo ostale za vedno, za tisoče drugih dreves...«

MOJCA: »Z nami bo na vsaki delovni akciji, pri vsakem tekmovanju in pri novih dosežkih...«

Še in še bi lahko navedli besede ljubezni in spoštovanja do našega ljubega Tita. Iz vseh mladih src ena sama bolečina, kruto spoznanje, da človeka, ki je neizmerno ljubil otroke ni več živega med nami. Ostal pa bo v srcih vseh – večno naš Tito.

Naša srca Titovo

Prvi majski dnevi, dnevi Titovega in našega najlepšega meseca so prinesli bolečino. Globoko, nemo, težko dojemljivo.

Težko smo je sprejeli, težko smo je doživljali, v nas pušča

brazde žalosti.

Toda, to niso brazde malo-dušja, otopelosti in brezvoljnosti.

Občutja doživetega so prepletena z upornostjo, ponosom in odločnostjo.

Iz brzojavk najvišjim organom federacije in republike

»Prizadevali se bomo za nadaljnji razvoj samoupravne in neuvrščene socialistične Jugoslavije, skupnosti bratskih in enakopravnih narodov in narodnosti ter z delom in življenjem premagovali bolečino, ki jo nosimo v srcih.«

**DELAVCI
V TOZD KEMIJA IN
KEMIJSKA TEHNOLOGIJA**

»Obenem čutimo v sebi novo nezadržano moč, da bomo vse naše delo in znanje vnaprej usmerjali za ideale, ki nam jih je tako jasno in čisto vsadil v nas, tovariš Tito.«

**DELAVCI
INŽENIRSKEGA BIROJA
ELEKTROPROJEKT
LJUBLJANA**

Organizacije in ustanove, delovne ljudi in občane obveščamo, da lahko namesto vencev in cvetja poklonijo prispevek v:

**– Titov sklad za štipendiranje mladih delavcev in otrok delavcev v SR Sloveniji
50100-655-50108 Ljubljana.**

Ljubezen ne umre, zato tudi ti ne moreš umreti, ker te ljubimo...

(izmed podpisov v žalni knjigi)

Njegovo delo je bila slutnja zarje. Z delom bomo dvignili to zarjo – vstala bo za vse.

(izmed podpisov v žalni knjigi)

bijejo pod zastavo revolucije!

Upornost je v nas, da varujemo in kot punčico svojega očesa hranimo neizmerno delo ljubljene Tita.

Ponosni smo, da nam je bila v življenju dana sreča živeti, boriti se in ustvarjati s Titom.

Odločnost, trdna odločnost se nam iskri v solznih očeh. Nje nas je naučil Tito.

In vse kar smo se od njega naučili je danes del nas samih. Zato bomo vedno z zaupanjem in dvignjeno glavo živeli

s Titovo mislijo v srcih!

In v mesecu maju – mesecu Tita in mladosti – bodo vedno cveteli novi, še številnejši cvetovi v domovini plemenite preteklosti in ustvarjalne sedanjosti.

»Boriti se moramo vztrajno in neizprosno, da dokončamo boj za naše samoupravljanje, socializem, bratstvo in enotnost in neodvisnost.

To obljubljam tovarišu Titu ob slovesu.«

**DELAVCI
IN DRUŽBENO POLITIČNE
ORGANIZACIJE
ILIRIJE-VEDROG**

»Huda bolečina in globoka žalost nas je prizadela s smrtjo predsednika SFRJ Josipa Broza Tita.

Kolektiv KZ Velike Lašče sočustvuje z vsemi delovnimi ljudmi in občani in spomin nanj bo trajno živel v srcih nas vseh.«

**KOLEKTIV
KMETIJSKE ZADRUGE
VELIKE LAŠČE**

»Kot doslej se bomo tudi v bodoče neomajno trudili pri izpolnjevanju naših planskih obveznosti na doslednem utrjevanju našega delegatskega sistema naše samoupravne skupnosti in dosledni politiki krepitve in enotnosti med narodi in narodnostmi SFRJ.«

**DELOVNI KOLEKTIV
AVTOMONTAŽE
TOZD UTENZILIA**

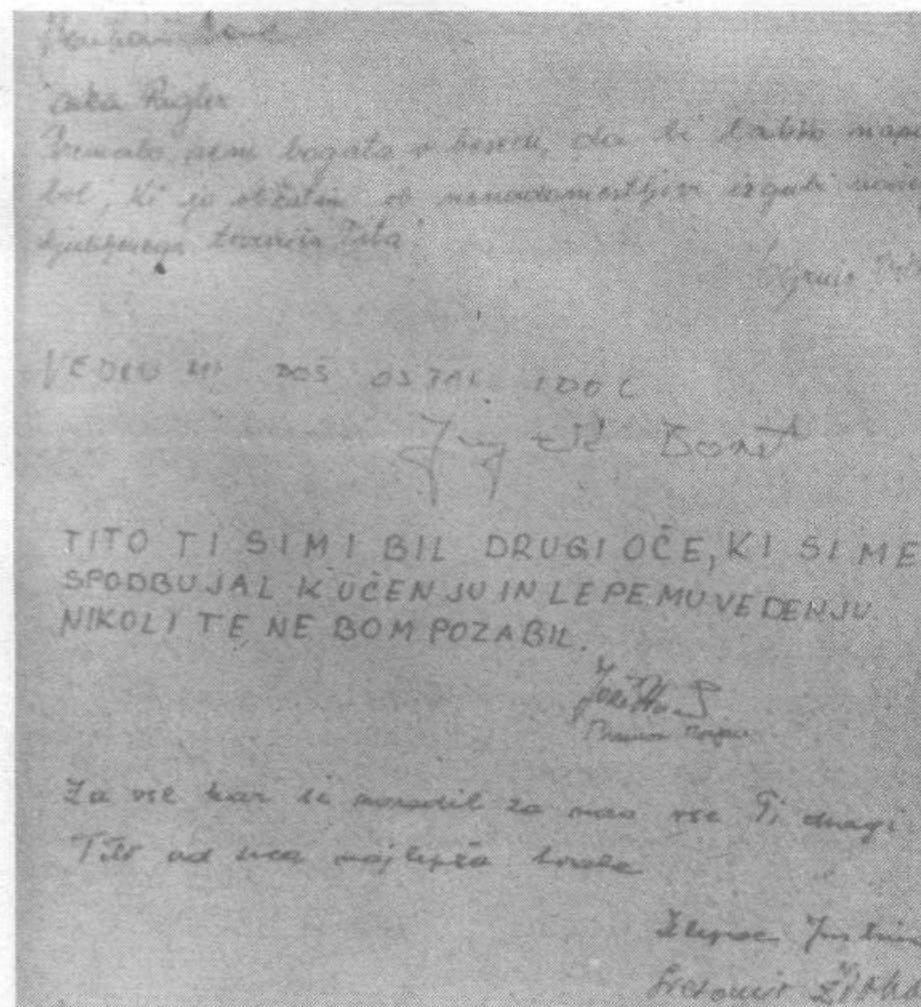
»Dragi tovariš Tito! Obljubljam ti, da bomo tvoje misli, hotenja in delo, ki si ga opravil za nas in za vse male in zatirane narode sveta nosili v svojih srcih kot neprecenljivo svetinjo, ter da tvoj svetli lik v naših mislih nikoli ne bo zbledel.

Večna hvala in slava tvojemu spominu.«

**DELAVCI
DO HOJA
TOZD ŽAGA ROB**

»Trudili se bomo, da bomo z našim vsakdanjim delom na številnih gradbiščih, v delavnicah in obratih ter v pisarnah, nenehno uresničevali njegove zamisli in trdno stopali po njegovi, njemu edinstveno začrtani poti.«

**DELAVCI
DELOVNE ORGANIZACIJE
IMOS – SGP GROSUPLJE
TOZD
GRADBENI POLIZDELKI**

Spoštljivi izrazi dostojanstva!

Ponedeljkovo jutro je bilo tiho, toda to jutro in vse ure naslednjih dni so prinašale soočanje z bridko resnico, pa tudi s spoznanji, da v težkih trenutkih ostajamo trdno združeni pod okriljem neprecenljivega Titovega izročila.

Žalne seje, komemoracije, minute molka v zadnji spomin predsedniku SFRJ, vlažne oči, drhtajoči glasovi, zastal korak, trdne zaobljube, izrečena priznanja in zadnji pokloni vrhovnemu komandantu ob neštevilnih v sebi izrečenih mislih, so označevali te težke dni.

V naši družbenopolitični skupnosti ni bilo krajevne skupnosti, šole, delovne organizacije, kjer se na tak ali drugačen način niso poslovili od ljubljene predsednika.

Od Iške vasi, Roba, Podpeči, Preserja, Rakitne, Horjula, Črnege vrha, Trnovega do Rožne doline so se v velikem številu tako kot nikoli doslej zbirali krajani, da Tito počastijo spomin. Knjige žalosti, izdaje posebnih števil glasil krajevnih skupnosti, šol in delovnih organizacij so bile še en odraz neizmerno ljubezni do Tita.

Težko je opisati vsa ta dogajanja, ta občutja, težko je izdajati kakršenkoli primer, saj v množici tolikšnih vtisov ostajajo vsi ena sama reka dostojanstva in samopotrjevanja Titove poti v bodočnost.